

آثار و پیام نماز ظهر عاشورا

دارد که از دشمن ناجوانمردش در خواست مهلت می‌کند تا یک شب دیگر از عمر خویش را با این اعمال بگذارند.

درس آزادی نماز و نماز گزار

امام معتقد بود انسان آزاد آفریده شده و دیگران حق ندارند او را بنده خود سازند خود او نیز این حق را ندارد که خود را برده دیگران سازد، نماز در کربلا، نشانگر آزادی امام و یارانش بود. هم نماز و هم نماز گزار آزاد است. احدی نمی‌تواند جلو نماز و نماز گزار را بگیرد. امام به دشمنان نشان داد که شما اسیر نفس و دنیا هستید.

درس هدف داری

ارزش وجودی هر انسان به ارزش هدف او بستگی دارد، امام به همه نشان داد که هدف ما خدا است و هدف ما احیای روح و حقیقت نماز است امام در قتلگاه هدف خدایی خود را در نظر داشت و می‌گفت: الهی رضا بقضائک.

درس امانت داری

امام به ما آموخت که نماز امانت الهی است، انسان باید به نحو احسن از آن امانت داری کند.

درس احترام به مقدسات

نماز عبادتی مقدس و ارزنده است و حسین علیه‌السلام به ما درس داد که چگونه در برابر این مقدسات باید موضع داشت. او در روز نهم محرم جنگ را به تأخیر انداخت و به دشمن پیام داد که من نماز و قرآن را دوست دارم شبی را به من مهلت دهید! در روز عاشورا او می‌توانست نماز را در میان خیمه‌ها بخواند و حتی آرامش نسبی برای خانواده خود فراهم کند و دیدید که در وسط میدان در میان تیرها و سنگ‌اندازی‌ها نماز را به اتمام رسانید و نشان داد که نماز در حین جنگ هم تعطیل بردار نیست.

دفاع از نماز و نماز گزار

یکی از درس های آموزنده نهضت سالار شهیدان حضرت حسین بن علی علیه‌السلام پیوند آن با عبادت و نماز است، به گونه‌ای که ظهر خونین عاشورا برای همیشه، همراه با کلمه نورانی نماز در خاطر تاریخ مانده است و یکی از شهدای کربلا نیز در هنگامی به شهادت رسید که از امام حسین علیه‌السلام محافظت می‌کرد تا آن اسوه نمازگزاران نماز بخواند. این درس است که اهمیت نماز را بیان می‌کند و غفلت از آن هرگز روا نیست.

اهمیت نماز اول وقت

سید الشهداء، (ع) در سخت‌ترین شرایط و در حین جنگ، نماز را در اول وقت اقامه نموده و هیچ چیز نتوانست مانع نماز اول وقت ایشان شود، نمی‌گوید اول جنگ و بعد نماز، او این درس را از پدر بزرگوارش علی علیه‌السلام آموخت؛ که روزی در جنگ صفین حضرت علی علیه‌السلام در حالی که مشغول جنگ بود مرتب به خورشید نگاه می‌کرد، ابن عباس عرض کرد: یا امیرالمومنین! این چه کاری است که شما انجام می‌دهید؟ حضرت فرمود: نگاه می‌کنم تا موقع فرا رسیدن ظهر، نماز را (در اول وقت) بخوانم.

ابن عباس گفت: آیا حالا وقت نماز است؟ ما مشغول جنگ هستیم. حضرت فرمود: مگر ما برای چه چیزی می‌جنگیم؟ به درستی که ما برای نماز جنگ می‌کنیم.

برپایی نماز جماعت

سالار شهیدان، در سرزمین کربلا با همه مشکلات و در مقابل چند هزار دشمن و ناله‌های زن و بچه‌ها، نماز جماعت را اقامه کرد، امام می‌توانست نماز را کنار فرزندانش در داخل خیمه به فرادی بخواند، و بعد به میدان برود، و در ضمن از تیرهای دشمن نیز محفوظ می‌ماند و چند لحظه‌ای را هم کنار فرزندانش لذت می‌برد؛ ولی امام، نماز جماعت را ترجیح داد و آن را در مقابل دشمن برپا نمود.

محافظت بر نماز

نماز گزار در هر شرایطی چه در حالت عادی و یا خطر، از نماز باید محافظت کند، امام حسین علیه‌السلام و اصحابش از ستون دین به خوبی پاسداری کردند و در پایان جان خود را فدای نماز نمودند تا اسلام باقی بماند.

ترویج نماز

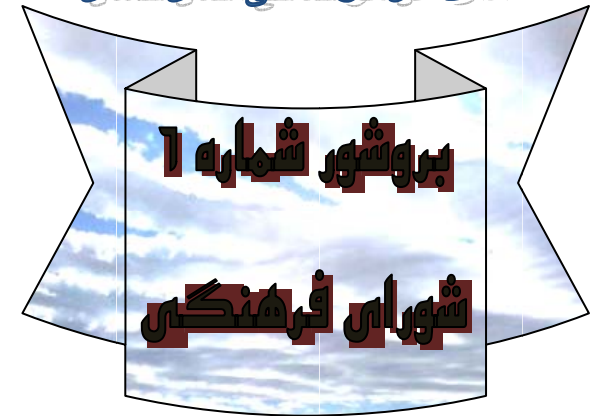
امام حسین علیه‌السلام هم برای دشمن، هم برای اصحابش، و هم برای آیندگان درس نماز داد، امام در حالی که خودش و اصحابش و فرزندانش تشنه بودند، از دشمن در خواست آب نکرد، ولی برای نماز و مناجات یک شب مهلت خواست. از این در خواست امام علیه‌السلام می‌توان به اهمیت نماز و دعا و نیایش و تلاوت قرآن پی برد که آن حضرت تا آنجا به این مسائل علاقه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت راه و شهرسازی

سازمان هواشناسی کشور

اداره کل هواشناسی استان سمنان

امام هادی (ع) می‌فرمایند:

مردم در دنیا با اموالشان و در آخرت با اعمالشان، مستند.

تهیه و تنظیم:

شورای فرهنگی اداره کل هواشناسی استان سمنان

اداره هواشناسی شهرستان گرمسار

جایگاه امر به معروف و نهی از منکر در قیام امام حسین

تاریخ سه گونه نص و گفته حسینی را برای ما بازگو می‌کند که در آن امام حسین (ع) علت انقلاب و جنبشش را امر به معروف و نهی از منکر بیان می‌فرماید:

در وصیتش در مدینه به برادرش (محمد بن حنفیه) مرقوم داشت:

من نه به دلیل خودخواهی یا خوشگذرانی یا فساد و یا ستمگری از مدینه خارج می‌شوم، بلکه هدفم اصلاح در امت جدم است و خواسته‌ام امر به معروف و نهی از منکر می‌باشد.

می‌خواهم به سیره و قانون جدم و پدرم، علی بن ابی طالب، عمل کنم. هر کس این حقیقت را از من بپذیرد [و از من پیروی کند] راه خدا را پذیرفته است و هر که مرا رد کند [و از من پیروی ننماید] با صبر و استقامت راه خود را پی خواهیم گرفت تا خدا میان من و افراد حکم کند که او بهترین داوران است.

در راهش به کربلا میان یاران حر ابن ریاحی خطبه خواند و

فرمود:

ای مردم! رسول خدا فرمود: کسی که ببیند حاکم ستمگری، حرام خدا را حلال می‌شمارد و پیمان خدا را می‌شکند و با سنت رسول خدا مخالفت می‌ورزد و میان بندگان خدا به فساد و ستمکاری عمل می‌کند، اما وی با عمل یا سخن بر ضد حاکم قیام نکند، سزاوار است خدا او را با آن حاکم محشور کند.

آگاه باشید بنی‌امیه به اطاعت شیطان گردن نهادند و اطاعت خدای رحمان را رها کردند و فساد را آشکار نمودند و حدود الهی را ترک کردند و بیت المال را غارت نمودند و حرام خدا را حلال و حلالش را حرام شمردند. و من به خلافت کسانی که [دین خدا را] تغییر دادند سزاوارترم.

در خطبه‌ای در جمع اصحابش در کربلا فرمود:

کار ما بدین جا کشیده که می‌بینید! کار دنیا دگرگون و بسیار زشت و ناپسند شده است! نیکبختی‌های دنیا ترک می‌شود و از آنها چیزی باقی نمانده، جز ته‌مانده‌هایی مانند ته‌مانده آب‌سرخورها، و پستیهای زندگی مانند خوردنی‌های زیان بخش و بیمار کننده است. آیا نمی‌بینید که به حق عمل نمی‌شود و از باطل نهی نمی‌گردد؟! سزاوارست در چنین وضعی مؤمن، مرگ و ملاقات با خدا را آرزو کند. من مرگ را جز سعادت و خوشبختی نمی‌بینم و زندگی با ستمگران را جز خواری و ذلت نمی‌دانم.

حجاب در ادیان دیگر

حجاب در آیین زرتشت

پژوهش‌ها نشان می‌دهد که زنان ایران زمین از زمان مادها که نخستین ساکنان این دیار بودند، دارای حجاب کاملی، شامل پیراهن بلند چیندار، شلوار تا مچ پا و چادر و شنلی بلند بر روی لباس‌ها بوده‌اند.

این حجاب در دوران سلسله‌های مختلف پارس‌ها نیز معمول بوده است. بنابراین، در زمان بعثت زرتشت و قبل و بعد از آن، زنان ایرانی از حجایی کامل برخوردار بوده‌اند. برابر متون تاریخی، در همه آن زمان‌ها پوشاندن موی سر و داشتن لباس بلند و شلوار رایج بوده است و زنان هر چند با آزادی در محیط بیرون خانه رفت و آمد می‌کردند و هم پای مردان به کار می‌پرداختند، ولی این امور با حجاب کامل و پرهیز شدید همراه بوده است.

حجاب در آیین یهود

بدون تردید مبنای حجاب در شریعت یهود، آیات تورات بود که بر حجاب تأکید می‌نمود. کاربرد واژه «چادر» و «برقع» که به معنای روپوش صورت است، در آن آیات، کیفیت پوشش زنان یهودی را نشان می‌دهد. تورات تشبه مرد و زن به یکدیگر را نهی نموده؛ می‌گوید: متاع مرد بر زن نباشد و مرد لباس زن را نپوشد، زیرا هر که این را کند، مکروه «یهوه» خدای توست. در (تلمود) اصلی‌ترین کتاب فقهی که به گفته ویل دورانت، اساس تعلیم و تربیت یهود است، نیز بر لزوم پوشاندن سر از نامحرمان، لزوم سکوت زن و پرهیز از هرگونه آرایش برای سایر مردها، پرهیز از نگاه زن به مردان بیگانه، اجتناب از نگاه مرد به زنان نامحرم و لزوم پرهیز از هر امر تحریک‌آمیز، تأکید شده است.

حجاب در آیین مسیحیت

مسیحیت نه تنها احکام شریعت یهود در مورد حجاب را تغییر نداد، بلکه قوانین شدید آن را استمرار بخشید و در برخی موارد، قدم را فراتر نهاد و با سخت‌گیری بیشتر وجوب حجاب را مطرح ساخت، زیرا در شریعت یهود، تشکیل خانواده و ازدواج امری مقدس محسوب می‌شد و طبق نوشته ویل دورانت، در سن بیست سالگی اجباری بود، اما از دیدگاه مسیحیت قرون اولیه، تجرد، مقدس شمرده می‌شد.

برابر متون تاریخی، چادر و روبند، برای همگان، حتی برای خاتون‌های اشراف، ضروری بود و در اعیاد نیز کسی آن را کنار نمی‌گذاشت، بلکه با طلا و نقره و پارچه‌های زربافت آن را تزیین می‌نمودند و حتی برای تفریح نیز با حجاب و حیای کامل در مجالس انس و یا گردش‌هایی دور از چشم نامحرمان، شرکت می‌جستند. انجیل در موارد فراوان، بر وجوب حجاب و پوشش تأکید و پیروانش را به تنزه از اعمال شهوت و عفاف فرا خوانده است؛ در انجیل می‌خوانیم: همچنین زنان پیر در سیرت متقی باشند و نه غیبت گو و نه بنده شراب زیاده، بلکه معلمان تعلیم نیکو باشند تا زنان جوان را خرد بیاموزند که شوهر دوست و فرزند دوست باشند و خرداندیش و عقیفه و خانه‌نشین و نیکو و مطیع شوهران خود که مبدا کلام خدا متهم شود. در مورد سیره عملی زنان مسیحی، دائره‌المعارف لاروس می‌گوید: دین مسیحی، برای زن، خمار (چارقند) را باقی نهاد؛ وقتی وارد اروپا شد، آن را نیکو شمرد. زن‌ها در کوچ و وقت نماز، خمار داشتند. در قرون وسطی، خصوصا قرن نهم، خمار رواج داشت.

سیستم‌های اطلاع رسانی

سیستم هواگویی ۱۳۴ و ۴۴۴۵۷۲۶-۰۲۳۱

سیستم پیام کوتاه ۰۹۱۲۳۳۱۲۱۱۰

سیستم فکس برگردان ۴۴۳۵۰۰۰

پایگاه اطلاع رسانی

www.semnanweather.ir

پست الکترونیکی

semnan@irimo.ir

